

Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy, normujące należności znawców lekarzy, zawarte w rozporządzeniach: austriackiego Ministra Sprawiedliwości z dn. 20 marca 1901 r. (Dz. U. P. № 34), Ministra Sprawiedliwości z dn. 31 sierpnia 1922 r. w przedmiocie podwyższenia należności znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 72 poz. 657), Ministra Sprawiedliwości z dnia 14 stycznia 1921 r. w przedmiocie podwyższenia należności znawców lekarzy i weterynarzy w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 9 poz. 51), oraz art. 15 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn. 7 sierpnia 1920 r. w przedmiocie wynagrodzenia świadków, znawców i tłumaczy w postępowaniu karnem (Dz. U. R. P. № 75 poz. 515).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Zdrowia Publicznego: *Chodźko*

291.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 16 kwietnia 1923 r.

w sprawie zwrotu kosztów i odszkodowania za stratę czasu dla sędziów pokoju w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu.

Na podstawie art. 15 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu sędziów i prokuratorów (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) zarządzam w porozumieniu z Ministrem Skarbu co następuje:

§ 1. Sędziowie pokoju, pełniący obowiązki honorowo, otrzymują tytułem zwrotu kosztów i odszkodowania za stratę czasu:

- a) jedną dziesiątą część każdorazowych diet sędziowskiego powiatowego, za każdą załatwioną sprawę karną i cywilną;
- b) jedną dwudziestą część każdorazowych diet sędziowskiego powiatowego, za spełnienie czynności, przewidzianych w § 2 L. 4 i 5 i § 4 instrukcji dla sędziów pokoju, do spraw cywilnych (Dz. Urz. Min. b. Dz. Pruskiej № 24, poz. 307 ex 1920);

- c) jedną setną część każdorazowych diet sędziowskiego powiatowego za każdy wydany mandat karny;
- d) nadto otrzymują zamiejscowi sędziowie pokoju, o ile mieszkają w miejscowościach, położonych w odległości ponad 2 klm. od siedziby sądu 30% od kwot przypadających w myśl ustępów a), b) i c) niniejszego artykułu.

§ 2. Wypłata powyższych kwot następuje w ratach miesięcznych z dołu i tylko na żądanie sędziowskiego pokoju, przyczem ogólna suma miesięczna zaokrągla się do setek w dół.

§ 3. W rozumieniu niniejszego rozporządzenia uważa się sprawę za załatwioną

a) w sprawach cywilnych w razie:

- 1) zawarcia przez strony ugody,
- 2) cofnięcia skargi,
- 3) wydania wyroku prawomocnego, wzgl. w razie zapadnięcia wyroku przeciw któremu przysługuje apelacja do wyższej instancji,
- 4) rozpoczęcia sprawy po przeprowadzonej ustnej rozprawie, o ile sprawa do 3 miesięcy nie została podjęta,
- 5) w razie spełnienia czynności przewidzianej w § 2 L. 4 i 5 i w § 4 instrukcji dla sędziów pokoju do spraw cywilnych (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. № 24, poz. 307 ex 1920)

b) w sprawach karnych w razie:

- 1) zapadnięcia wyroku w I instancji,
- 2) zastanowienia postępowania według przepisów § 431, względnie § 433 proc. kar.

§ 4. Za podróże służbowe otrzymują sędziowie pokoju diety i zwrot kosztów podróży wedle ogólnych przepisów o kosztach podróży i dietach, dotyczących sędziów powiatowych.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje w okręgach sądów apelacyjnych w Poznaniu i Toruniu od 1 kwietnia 1923 r. i z tym dniem tracą moc obowiązującą rozporządzenia Ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 25 stycznia 1921 r. (Dz. Urz. Min. b. dz. pr. № 5, poz. 13) i z dn. 10 września 1921 r. (Dz. U. R. P. № 84, poz. 597).

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*